

10. Technikum Budowlane Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli, Żary k. Żagania, ul. Górnośląska 17/18,

11. Technikum Budowlane Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli, Wrocław, ul. Dawida 5/7 (bez wydziału dla pracujących),

12. Technikum Budowlane Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli, Opole - Nowa Wieś Królewska, ul. Konduktorska 16,

13. 2-letnia Szkoła Techników Budowlanych Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli, Opole - Nowa Wieś Królewska, ul. Konduktorska 16,

14. Technikum Budowlane Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli, Zakopane, ul. Krupówki 8,

15. Technikum Budowlane Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli, Jarosław, ul. Poniatowskiego 13.

267

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU POMIARÓW KRAJU

z dnia 25 lutego 1952 r.

w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych II stopnia, których absolwenci podlegają w 1952 r. przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz średnich szkół zawodowych II stopnia, podległych Głównemu Urzędowi Pomiarów Kraju, których absolwenci podlegają w 1952 r. przepisom ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 106):

1. Technikum Geodezyjne Gł. Urz. Pomiarów Kraju w Bydgoszczy, al. Stalina 9,

2. Technikum Geodezyjne Gł. Urz. Pomiarów Kraju w Krakowie, pl. Matejki 11,

3. Technikum Geodezyjne Gł. Urz. Pomiarów Kraju w Lublinie, ul. Długosza 2,

4. Technikum Geodezyjne Gł. Urz. Pomiarów Kraju w Łodzi, ul. Zamenhofska 10,

5. Technikum Geodezyjne Gł. Urz. Pomiarów Kraju w Poznaniu, ul. Rybaki 17,

6. Technikum Geodezyjne Gł. Urz. Pomiarów Kraju w Jarosławiu, ul. 3 Maja 10,

7. Technikum Geodezyjne Gł. Urz. Pomiarów Kraju we Wrocławiu, ul. Dawida 9,

8. Technikum Geodezyjne Gł. Urz. Pomiarów Kraju w Warszawie, ul. Hoża 88,

9. Technikum Geodezyjne Gł. Urz. Pomiarów Kraju w Katowicach, ul. Krasińskiego 8c,

10. Technikum Budownictwa Wodnego Głównego Urzędu Pomiarów Kraju w Białymstoku, ul. Stalina 35.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Głównego Urzędu Pomiarów Kraju: *J. Rabanowski*

268

INSTRUKCJA MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 31 stycznia 1952 r.

w sprawie właściwej eksploatacji nowego ogumienia samochodowego oraz trybu wycofywania ogumienia zużytego.

Na podstawie § 2 uchwały Nr 775 Prezydium Rządu z dnia 17 listopada 1951 r. w sprawie gospodarki ogumieniem samochodowym (Monitor Polski Nr A-97, poz. 1375) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy instrukcji obowiązują wszystkie urzędy i jednostki gospodarki uspołecznionej.

§ 2. Właściwa eksploatacja nowego ogumienia samochodowego (opon samochodowych) polega na:

- 1) przestrzeganiu obowiązujących norm przebiegu ogumienia;
- 2) kontroli prawidłowego użycia i magazynowania ogumienia;

§ 3. Obowiązujące normy przebiegu ogumienia należy stosować z zastrzeżeniem, że przy głębokości desenia bieżnika 0,5 mm, na odcinku najbardziej zużytej opony, opona podlega wycofaniu z eksploatacji.

§ 4. Kontrolę prawidłowego użycia ogumienia przeprowadza:

- 1) kierowca pojazdu samochodowego;
- 2) komisja, powołana przez kierownictwo urzędu lub jednostki gospodarki uspołecznionej.

§ 5. Do obowiązków kierowcy pojazdu samochodowego należy codzienne przeglądanie ogumienia i za-

wiadamianie kierownictwa urzędu lub jednostki gospodarki uspołecznionej w przypadku stwierdzenia stanu ogumienia, określonego w § 3.

§ 6. Do obowiązków komisji, o której mowa w § 4 pkt 2, należy:

- 1) dokonywanie kontroli ogumienia po przebyciu przez oponę 50% obowiązującej normy przebiegu i określenie ilości kilometrów, po których przebiegu należy dokonać następnej kontroli;
- 2) dokonywanie klasyfikacji ogumienia na opony nadające się do bieżnikowania i przeznaczone do przetarcia, według zasad określonych w załączniku Nr 1 do niniejszej instrukcji.

§ 7. Z wyników kontroli komisja sporządza protokół według wzoru stanowiącego załącznik Nr 2 do niniejszej instrukcji.

§ 8. W terminie 10-dniowym po komisyjnym sklasyfikowaniu ogumienia należy:

- 1) opony nadające się do bieżnikowania odesłać Fabryce Regeneratu „Bolechowo” w Poznaniu, która opony te zakupi;

2) opony nadające się do przetarcia sprzedać właściwym terenowo wojewódzkim zbiornicom Centrali Odpadków Użytkowych.

§ 9. Fabryka Regeneratu „Bolechowo” ma prawo dokonywać zmiany klasyfikacji opon.

§ 10. 1. Kontrolę właściwego magazynowania ogumienia przeprowadza kierownictwo zainteresowanego urzędu lub jednostki gospodarki uspołecznionej co najmniej raz na 3 miesiące.

2. Kontrola ta w szczególności powinna sprawdzić, czy ogumienie:

1) przechowywane jest zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami;

2) wycofane z eksploatacji jest przekazywane w ustalonych terminach do bieżnikowania i do przetarcia.

§ 11. Traci moc załącznik Nr 1 do „Norm zużycia ogumienia”, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 18 maja 1949 r. w sprawie zatwierdzenia norm zużycia ogumienia (Dz. Taryf i Zarz. Kom. Nr 22, poz. 141).

§ 12. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: *J. Rustecki*

Załącznik Nr 1 do instrukcji Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 31 stycznia 1952 r. (poz. 268).

ZASADY KLASYFIKACJI OPON WYCOFANYCH Z EKSPLOATACJI (DO BIEŻNIKOWANIA I DO PRZETARCIA)

1. Do bieżnikowania nadają się opony, jeżeli głębokość desenia bieżnika wynosi w miejscu najwięcej zużytych około 0,5 mm.

2. Przy głębokości desenia bieżnika 0,5 mm dopuszcza się do bieżnikowania również opony z następującymi uszkodzeniami:

- 1) do trzech przebić gwoździowych oraz:
 - a) jedno inne przebicie lub rozdarcie osnowy na środku do 20 mm i jedno przebicie boczne do 20 mm,
 - b) dwa inne przebicia lub rozdarcia na środku do 30 mm, odległe od siebie o 1/3 obwodu opony,
 - c) jedno inne przebicie lub rozdarcie na środku do 50 mm,
 - d) dwa inne przebicia do 30 mm na środku bądź dwa przebicia boczne do 20 mm, przesunięte od siebie o 180°;
- 2) do pięciu przebić gwoździowych oraz:
 - a) jedno inne przebicie lub rozdarcie do 70 mm na środku,
 - b) dwa inne przebicia lub rozdarcia do 50 mm na środku, przesunięte od siebie o 180°,
 - c) dwa inne przebicia do 40 mm na środku i jedno przebicie boczne do 20 mm.

3. Opony o wymiarach: 11—20, E—20 „Metalic”, 11—22, 12—22 oraz 13—20 dopuszcza się do bieżnikowania, jeżeli posiadają do trzech przebić gwoździowych oraz jedno przebicie lub rozdarcie na środku do 25 mm.

4. Do przetarcia przeznaczają się opony, posiadające następujące uszkodzenia:

- 1) złamaną drutówkę opony;
- 2) zgniłą (zbutwiałą) osnowę opony (nitki nie wytrzymują obciążenia 5 kg);
- 3) stwardniałą i popękaną gumę;
- 4) połamaną osnowę opony na całym obwodzie (np. wskutek jazdy bez powietrza);
- 5) przebicie lub rozwarstwienie osnowy opony długości ponad 250 mm dla opon samochodów ciężarowych, a ponad 100 mm — dla opon samochodów osobowych;
- 6) gdy opona jest przesiąknięta produktami naftowymi lub innymi materiałami działającymi rozkładająco na oponę;
- 7) gdy suma przebić lub rozdarć stanowi ponad 20% powierzchni całej opony.

(nazwa urzędu lub jednostki gospodarki uspołecznionej)

Załącznik Nr 2 do instrukcji Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 31 stycznia 1952 r. (poz. 268).

Protokół Nr

Komisja kontroli ogumienia w składzie:

1. (imię i nazwisko, stanowisko służbowe)

2. (imię i nazwisko, stanowisko służbowe)

3. przedstawiciel Rady Zakładowej (Miejscowej). (imię i nazwisko, stanowisko służbowe)

w obecności kierowcy pojazdu samochodowego (wymienić rodzaj pojazdu).

. marki typu

Nr rejestracyjny zbadała w dniu dzisiejszym oponę wymienionego wyżej pojazdu i stwierdziła,

co następuje: opona marki o wymiarach

Nr fabryczny Nr inwentarzowy

1) przebyła km, co stanowi % obowiązującej normy przebiegu;

2) zużycie opony jest normalne*), nadmierne*);

3) opona jest dobrze*), źle*), niedostatecznie*) konserwowana

(podać uzasadnienie)

4) opona wykazuje zużycie bieżnika do grubości 0,5 mm i przebyła km.

Wobec powyższego Komisja stawia wniosek dokonania następnego przeglądu opony po przebyciu dalszych km*), wycofania opony z eksploatacji*).

Na tym protokół zakończono.

. dnia 195 r.

*) Niepotrzebne skreślić.

(podpisy)

269

**OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
ORAZ MINISTRÓW PRZEMYSŁU LEKKIEGO I FINANSÓW**

z dnia 22 lutego 1952 r.

w sprawie gromadzenia i zaofiarowania do skupu kości pokonsumpcyjnych.

1. Zwraca się uwagę na konieczność ścisłego przestrzegania przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. w sprawie obrotu i gospodarowania odpadkami użytkowymi (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 280) w odniesieniu do kości pokonsumpcyjnych.

2. Wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uspołecznione zakłady żywienia zbiorowego, jak restauracje, stołówki, gospody ludowe, jak również hotele, domy wypoczynkowe, szpitale i sanatoria, obowiązane są gromadzić kości pokonsumpcyjne, pochodzące z bydła rogatego, koni, świń, kóz, baranów, drobiu oraz zwierząt dzikich, w specjalnie przeznaczonych na ten cel naczyniach, urządzeniach lub pomieszczeniach.

3. Jednostki, wymienione w ust. 2, zaprowadzą w terminie do dnia 31 marca 1952 r. oparafowane przez władze zwierzchnie „księgi przychodu mięsa i zbycia kości” według wzoru, stanowiącego załącznik do niniejszego okólnika. W księgach tych wpisywane będą ilości zakupionego mięsa i ilości zaofiarowanych do zbiórki i sprzedaży kości. Księgi te podlegają okazaniu przedstawicielom Centrali Odpadków Użytkowych na ich żądanie.

4. Waga kości zaofiarowanych do skupu powinna być nie mniejsza niż 15% wagi brutto surowego mięsa otrzymanego dla celów konsumpcyjnych.

5. Centrala Odpadków Użytkowych poprzez swoje zbiornice lub osoby przez siebie upoważnione odbierać będzie kości w terminach ustalonych w porozumieniach z dostawcami kości, nie rzadziej jednak niż raz na ty-

dzień w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 30 września i raz na dwa tygodnie — w okresie od dnia 1 października do dnia 31 maja.

6. Upoważnia się jednostki wymienione w ust. 2 do przyznawania premii osobom zatrudnionym bezpośrednio przy gromadzeniu i zaofiarowywaniu kości do skupu. Ogólna suma wypłaconych w miesiącu premii nie może przekraczać 50% sumy uzyskanej ze sprzedaży kości w miesiącu poprzednim i wynosić więcej niż 100 zł miesięcznie dla jednej osoby.

7. W stosunku do winnych naruszenia obowiązków w zakresie zbiórki i zaofiarowania do skupu kości pokonsumpcyjnych należy wyciągać konsekwencje służbowe, a w przypadkach popełnienia przestępstwa kierować doniesienia do właściwych władz w celu ukarania z art. 5 dekretu z dnia 23 stycznia 1947 r. o obrocie i gospodarowaniu odpadkami użytkowymi (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 105) lub z innych właściwych przepisów karnych.

8. Przepisy ust. 2—7 nie dotyczą jednostek podporządkowanych Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego, którzy wydadzą we własnym zakresie w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Lekkiego przepisy dotyczące wykonania rozporządzenia powołanego w ust. 1 w odniesieniu do gromadzenia i zaofiarowania do skupu kości pokonsumpcyjnych przez podległe jednostki.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr

Minister Przemysłu Lekkiego: E. Stawiński

Minister Finansów: K. Dąbrowski